

שלשה שירים אברהם בן-יצחק

לא ידעתי נפשי

ימי תבציר והשמים רפי תנועת האלה,
עת תקרין הארץ את אורה מתיקה,
ועבים שחופים ורחבי הקנפים
נגרפים למרחקים בסערה —
ותור אז משנה חורון ביתך הבודד
מתוך ירקרק שחור היער
וקרא לי אז בתלונותיו:
בלבי סתרה,
מפני הסערה.

יךשתשבי לה לסני האח
ופוזו וקבו
צל ראשך הערמוני הנה ותנטי;
זל האור באצבעותיך
ויבראי שחור שמלת משך
ירקד זהר השלהבת.
להטו בדכמה תפוחים מצל שלחך,
עתרת ענבי נפתם תעבר את שפת הסנא,
ונתנה תברכה את ריחה הדנה.

ירעם אף ירעש היער
ופתוק שירו
מתוך דממת
פגת יקרתך.

אנכי ואף —
מפעל לנו
שאין נמים.
אנו תבויים
בתוך דקפתו
צל ערקע תיס.

לא ידעתי נפשי —
ונפשי רותה את הדקמה.
ראי: בנפי רותי ירשטו.

יָרַעַם אָף יָרַעַשׁ הַיַּעַר,
יָבֵה מִשְׁבָּרָיו הָרוֹחַ
וַיִּמָּה סָבִיב הָרוּעַד עָלֵי יָנוּחַ.
אֶת הַבָּרָכָה,
אֶת הַמְּנוּחָה —
וְלִקְרֹאת בְּפִשִּׁי הַסַּעֲרָה צִוְּחָה.
שָׁמַעִי שְׁאוֹן מִשְׁבָּרִים אֲבִירִים בַּיַּעַר,
בְּזַעֲקָה הָאֶרֶץ וּמִלֹּאֲהָ.
אֶת כָּל בְּפִשִּׁי הָעוֹלָם הַזֶּה
לִקְרֹאת אֲדֹנִי בַסַּעֲרָה.

ד"ר נא הרס"ט

מזמור

לְרִנָּתָם מֵאֵד מְעֻשִׁים יֵשׁ אֲשֶׁר תִּשָּׂא
בָּךְ אֶת בְּפִשֶׁךָ בְּאֵגֶל הַבְּדִלָּח:
עוֹלָם כִּלְא מִשְׁמֶשׁוֹ וּשְׁבוּר־צִוְּנִים,
בְּנִסְת מִקְרֹאוֹת וּדְבָרִים רוֹעֲדִים;
וְצִיִּיךָ לְעוֹלָמְךָ
בְּאֵל אֵגֶל הַבְּדִלָּח —
וְאוֹלָם עוֹלָמְךָ הוּא יִחְבֵּר לְהַשְׁתַּשֵּׁף
וּבְמִלּוּאוֹ לֹא יִצְמַד
וְחִרַד אֵל כָּל אֲפָסִים.
וְהוּא לְכָל הָעוֹלָם אֶתָּה בְּתוֹן —
בְּצִוְּיִי מְרַחֲמִים אֲוִירִים מְצִיִּיךָ יִתְּרוֹ
וּבְעוֹמֵי כַחֲשָׁכִים בָּהֶן יִתְעַמְּקוּ —
וּמִצִּיִּיךָ הַדְּבָרִים הַרְחוּקִים וְהַקְּרוֹבִים
וְדַרְשׁוּ בְּפִשֶׁךָ.
בְּדָמֵי הַלִּילּוֹת
תִּצְמַד בְּרֹאשׁ הָרִים.
וְאֵל בֵּין כּוֹכָבִים קָרִים וּגְדוֹלִים תִּשִּׂים רֹאשְׁךָ.
וְשָׁקַעוּ לְאֶרֶץ הַחַיִּים סַמְחָה;
וְעַל אֶתְרוֹן יְקִיד צָרְתָּם
תִּרְדַּ הַשִּׁכְחָה הַשְּׁחוּרָה —
וְאֶתָּה צַר בְּלִהוֹת
מִצֵּל לְחֻשְׁכָּה.
וּכּוֹכַב בִּי יִפּוֹל
מִתְרַצֵּת לְהַב שְׁאֵגָה עוֹלָה
מִמְּצוֹקֵי הָאֲבִדוֹן לְשָׁמַיִם —

וְנָפַל הַכּוֹכָב אֶל נַפְשָׁךְ
 וְכָבֵה בַּתְּהוֹמָה.
 וּבִקְרוֹת הַבָּקָר
 וְהִנֵּה מִרְסַף אֲמַת עַל פְּנֵי הַתְּהוֹם
 לִרְקֹץ עָלָיו אֶת שְׁמִיךְ הַעֲמֻקִּים,
 וְהַשָּׁמֶשׁ הַגָּדוֹל בִּיגְדֶיךָ -
 עַר עָרֵב.

הרע"ב

בודדים אומרים :

יוֹם לַיּוֹם יִנְחִיל שָׁמֶשׁ דּוֹעֵקֶת
 וְלִילָה עַל לִילָה יִסְגֹּן.
 וְאִיז אֲמִיר קִיץ נֶאֱסַף בַּשְּׁלֶכֶת
 וְעוֹלָם מִצְעָרוֹ מִתְרוֹגֵן.

וּמִתָּר נָמוֹת, וְאִין הַדָּבָר בָּנוּ.
 וּכְיוֹם צִאֲתָנוּ נִצְמַד לְפָנֶי שַׁעַר עִם נְעִילָה,
 וְלֵב כִּי יַעֲלוּ: מִן אֱלֹהִים קִרְבָּנוּ,
 וְהִתְנַחֵם וְחִרַד מִפְּסֵד הַמַּעֲשִׂילָה.

יוֹם לַיּוֹם יִשָּׂא שָׁמֶשׁ בּוֹעֵרֶת
 וְלִילָה אֲחֵר לִילָה יִשְׁפֹּף כּוֹכָבִים.
 עַל שְׁפָתַי בּוֹדִידִים שִׁירָה נִעְצָרֶת:
 בְּשִׁבְעַ דְּרָכִים נִהְפֵּלַג וּבְאַחַד אָנוּ שָׁבִים.

הרע"ח